

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Kühna a členů JUDr. Miroslavy Jirmanové, JUDr. Petry Janouškové, Mgr. Vojtěcha Jaroše, JUDr. Ireny Schejbalové a JUDr. Hany Šajnerové, o návrhu **ministra spravedlnosti** ze dne 13. července 2016 na zahájení kárného řízení proti kárně obviněné **Mgr. Z. S.**, soudní exekutorce, Exekutorský úřad Praha 6, se sídlem Bělohorská 270/17, Praha 6 - Břevnov, zast. JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Bubeníčková 502/42, Brno, při ústním jednání konaném v sídle kárně obviněné dne 12. prosince 2016,

t a k t o :

Mgr. Z. S.,
soudní exekutorka,
Exekutorský úřad Praha 6, se sídlem Bělohorská 270/17, Praha 6 - Břevnov

I. se zproštuje,

podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, návrhu, jímž jí bylo kladeno za vinu, že

jako soudní exekutorka pro oprávněného, obchodní společnost eCREDIT s.r.o., sepsala dne 5. 2. 2014 exekuční návrh a poté požádala o pověření k provedení exekuce, kterou nadále sama vedla, neboť tento skutek není kárným proviněním;

II. je v i n n a, ž e

a) její zaměstnanec exekutorský koncipient Mgr. J. J. řádně neodůvodnil náklady právního zastoupení oprávněného v příkazech k úhradě nákladů exekuce ze dne 29. 10. 2015, č. j. 180 Ex 2049/15-19, ze dne 29. 10. 2015, č. j. 180 Ex 3234/15-23, ze dne 29. 10. 2015, č. j. 180 Ex 3065/15-27, ze dne 29. 10. 2015, č. j. 180 Ex 14649/14-11, ze dne 29. 10. 2015, č. j. 180 Ex 3077/15-19, ze dne 10. 11. 2015, č. j. 180 Ex 3676/15-18, ze dne 27. 10. 2015, č. j. 180 Ex 613/15-18, ze dne 15. 10. 2015, č. j. 180 Ex 2537/15-31, ze dne 15. 10. 2015, č. j. 180 Ex 2494/15-24, v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 24. 11. 2015, č. j. 180 Ex 2505/14-21, ze dne 10. 11. 2015, č. j. 180 Ex 3118/15-12, ze dne 10. 11. 2015, č. j. 180 Ex 2545/15-28, ze dne 19. 10. 2015, č. j. 180 Ex 4576/15-28, ze dne 18. 10. 2015, č. j. 180 Ex 8419/14-35,

dále její zaměstnanec exekutorský koncipient Mgr. J. J. řádně neodůvodnil náklady právního zastoupení oprávněného a náklady exekuce v příkazech k úhradě nákladů exekuce ze dne 25. 10. 2015, č. j. 180 Ex 10547/14-29, ze dne 1. 12. 2015, č. j. 180 Ex

7492/13-59, ze dne 16. 10. 2015, č. j. 180 Ex 4881/13-52, ze dne 30. 10. 2015, č. j. 180 Ex 10563/14-48, ze dne 19. 11. 2015, č. j. 180 Ex 12270/14-16, ze dne 16. 10. 2015, č. j. 180 Ex 9814/14-53, ze dne 19. 10. 2015, č. j. 180 Ex 4735/14-20, ze dne 16. 10. 2015, č. j. 180 Ex 2548/14-17, ze dne 18. 10. 2015, č. j. 180 Ex 4973/14-29, ze dne 15. 10. 2015, č. j. 180 Ex 8263/14-19, ze dne 15. 10. 2015, č. j. 180 Ex 3434/14-32, ze dne 24. 11. 2015, č. j. 180 Ex 3853/15-34, ze dne 16. 11. 2015, č. j. 180 Ex 3655/14-19, ze dne 12. 11. 2015, č. j. 180 Ex 3813/14-19, ze dne 11. 11. 2015, č. j. 180 Ex 4891/14-15, ze dne 10. 11. 2015, č. j. 180 Ex 2999/15-29, ze dne 9. 11. 2015, č. j. 180 Ex 1336/14-16, ze dne 4. 11. 2015, č. j. 180 Ex 832/15-18, ze dne 13. 11. 2015, č. j. 180 Ex 16281/14-23, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 180 Ex 2588/15-19, ze dne 14. 12. 2015, č. j. 180 Ex 715/15-30,

dále její zaměstnanec exekutorský koncipient Mgr. J. J. řádně neodůvodnil náklady exekuce v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 29. 10. 2015, č. j. 180 Ex 12366/14-35,

a v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 29. 10. 2015, č. j. 180 Ex 1462/14-39, neodůvodnil, za jaké právní služby si soudní exekutorka Mgr. Z. S. přiznala úhradu ve výši 1.050 Kč a DPH z této částky ve výši 220,50 Kč,

navíc sama kárně obviněná jako soudní exekutorka v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 23. 8. 2015, č. j. 180 Ex 254/14-13, náklady právního zastoupení oprávněného řádně neodůvodnila, v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 1. 9. 2015, č. j. 180 Ex 321/15-30, náklady právního zastoupení oprávněného a náklady exekuce řádně neodůvodnila, a v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 13. 7. 2015, č. j. 180 Ex 3853/13-53, řádně neodůvodnila náklady exekuce,

proto jsou výše uvedené příkazy k úhradě nákladů exekuce nepřezkoumatelné, přičemž kárně obviněná jednak neučinila dostatečná opatření, aby zabránila trvání tohoto systémového problému v průběhu července až prosince 2015, jednak se sama na trvání tohoto systémového problému v odůvodňování jejích rozhodnutí podílela,

t e d y

porušila povinnosti exekutora stanovené § 46 odst. 1 a § 88 odst. 2 písm. f) zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád,

t í m s p á c h a l a

kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 2 odst. 4 písm. a) exekučního řádu;

III. Za uvedené delikty uložil kárný senát podle § 116 odst. 6 písm. a) exekučního řádu

p í s e m n é n a p o m e n u t í .

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Dne 21. 7. 2016 došla Nejvyššímu správnímu soudu kárná žaloba podaná ministrem spravedlnosti (dále též „kárný žalobce“) proti soudní exekutorce Mgr. Z. S. (dále též „kárně obviněná“). Kárný žalobce kárně obviněné vytýká, že až do konce roku 2015 soustavně neodůvodňovala přezkoumatelným způsobem příkazy k úhradě nákladů exekuce, což dokládá konkrétními příkazy (k jejich výčtu viz dále, srov. též výrok II. tohoto rozhodnutí). Tyto příkazy vyhotovoval zaměstnanec kárně obviněné, exekutorský koncipient Mgr. J. J., v jednom případě dle kárného žalobce vyhotovila příkaz i sama kárně obviněná exekutorka. Tím měla závažně porušit povinnosti stanovené v § 2, § 13, § 46 odst. 1 a 6 a § 88 odst. 2 písm. f) zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, a čl. 5 odst. 1 Pravidel profesionální etiky a soutěže soudních exekutorů (usnesení Sněmu Exekutorské komory České republiky ze dne 28. 2. 2006).

[2] Dále kárně obviněná sepsala pro oprávněnou obchodní společnost eCREDIT s.r.o. exekuční návrh a poté požádala o pověření k provedení exekuce, kterou nadále sama vedla. Tím měla závažně porušit povinnosti stanovené v § 29 odst. 3 exekučního řádu a ohrozit důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti.

II. Splnění předpokladů pro věcné projednání

[3] Kárný senát nejprve zkoumal, zda kárná žaloba splňuje předpoklady pro její věcné projednání. Dospěl k závěru, že kárná žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, obsahuje stanovené náležitosti a byla podána ve lhůtě stanovené v § 117 odst. 3 exekučního řádu. Kárná žaloba tedy splňuje předpoklady pro její věcné projednání.

III. Ústní jednání a posouzení věci kárným soudem

[4] Kárný senát věděl z věci sp. zn. 14 Kse 1/2016, že kárně obviněná je v pokročilejším stádiu těhotenství, a že současně utrpěla poranění nohy. Pro obojí důvody se v časově předcházejícím řízení omlouvala z jednání kárného senátu v Brně (věc vedená pod sp. zn. 14 Kse 1/2016). Jakkoliv neuznal kárný senát tuto omluvu jako důvodnou a jednání ve věci sp. zn. 14 Kse 1/2016 dne 8. 11. 2016 i v nepřítomnosti kárně obviněné proběhlo, ve věci nyní vzal kárný senát v potaz pokročilejší těhotenství kárně obviněné. Proto zvolil s ohledem na zdravotní stav kárně obviněné výjimečný postup a jako místo jednání určil sídlo exekutorského úřadu kárně obviněné, tedy místo mimo sídlo kárného senátu, a to dle přiměřené aplikace § 199 odst. 2 trestního řádu, ve spojení s § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů.

[5] Při ústním jednání kárný žalobce setrval na svém návrhu. Rovněž kárně obviněná a především její zástupce obsírně rekapitulovali teze, které jsou podány již v písemném vyjádření kárně obviněné.

[6] Kárný senát posoudil jednotlivé skutky, které jsou kárně obviněné kladeny za vinu, vycházel přitom z listinných důkazů, které byly v řízení předloženy nebo kárným senátem opatřeny. Hodnocení jednotlivých provedených důkazů a tvrzení obou stran je uvedeno dále.

III.A. *Sepsání exekučního návrhu za oprávněnou a následné vedení exekuce v téže věci*

[7] Kárný žalobce jako jeden ze skutků kárné žaloby vymezil, že kárně obviněná sepsala za oprávněného exekuční návrh, a poté požádala o pověření k provedení exekuce, kterou nadále sama vedla. Kárný žalobce vysvětluje, že sepsání exekučního návrhu je činností charakteru soukromoprávního, za který náležela soudní exekutorce odměna. Tuto svou odměnu v řízení vymáhala, přestože nejde o odměnu za její činnost v exekučním řízení. Za takových okolností, kdy soudní exekutorka vymáhá v exekučním řízení svůj nárok, lze předpokládat absenci její nestrannosti. Zákon přitom k vyloučení exekutora pro podjatost nepředpokládá prokázaný vliv vztahu mezi účastníkem a exekutorem na průběh řízení, ale pouze existenci vztahu, který takovou pochybnost může založit. Subjektivní přesvědčení exekutorky není rozhodné. Určující jsou objektivně existující pochybnosti o její nepodjatosti. Soudní exekutorka vymáhala svůj nárok (odměnu za právní pomoc) vzniklý mimo exekuční řízení za situace, kdy oprávněný byl k soudní exekutorce nejdříve v pozici klienta. Již samotná existence takového vztahu může založit důvodnou pochybnost o podjatosti soudní exekutorky.

[8] Naproti tomu kárně obviněná ve svém vyjádření trvá na tom, že sepsání exekučního návrhu a následná žádost o pověření k provedení exekuce není skutečností, pro kterou by byl soudní exekutor vyloučen z exekučního řízení. Sepsáním exekučního návrhu nevzniká žádný poměr k věci nebo účastníkům, soudní exekutor nerozhoduje o meritů nároku. Soudní exekutor dodává potřebnou formu vůli oprávněného a povinnosti uložené v exekučním titulu, nemá však žádný vliv na obsah vymáhané povinnosti, pouze ji doslovně přepíše z exekučního titulu. Soudní exekutor sepisující návrh nečiní výběr exekutora, to činí oprávněný (§ 28 exekučního řádu). Po samotném sepsání exekučního návrhu soudním exekutorem je opět na oprávněném, aby exekuční návrh podepsal a podal. Nic mu nebrání, aby připravený exekuční návrh přepsal. Pod další činností exekutora dle § 74 odst. 1 exekučního řádu si v rámci právní pomoci poskytované oprávněnému po vydání exekučního titulu lze těžko představit jinou činnost lépe vystihující poskytování právní pomoci, než je sepisování exekučních titulů.

[9] Kárně obviněná uvádí, že podjatost nelze dovodit ani u v zásadě obdobných přípravných úkonů prováděných soudem. Soudní exekutoři, byť vykonávají přenesenou státní moc, jsou podnikatelé a budou na výsledku exekuce vždy nutně zainteresováni (vymáhání vlastních nákladů po povinném je postaveno na roveň vymáhání pohledávek oprávněného).

[10] Během ústního jednání kárně obviněná, resp. její zástupce, tyto teze dále rozvedla a navázala na ně obsírným exkurzem o možných dopadech výkladu předestřené kárným žalobcem do jiných právních odvětví.

pokračování

[11] Kárný senát z dokumentů obsažených ve spisu kárně obviněné sp. zn. 180 Ex 1462/14 zjistil, že kárně obviněná vskutku jako soudní exekutorka sepsala dne 5. 2. 2014 pro oprávněnou, obchodní společnost eCREDIT s.r.o., se sídlem Bohdalecká 8/1460, Praha 10 – Michle, exekuční návrh na vymození pohledávky přiznané rozhodčím nálezem č. j. RŘ 408/2013 vydaným JUDr. Pavlem Švábem, rozhodcem, a poté požádala o pověření k provedení exekuce, kterou nadále sama vedla. Tuto skutečnost kárně obviněná ostatně nijak nerozporuje.

[12] Klíčovou otázkou je legalita takového postupu, tedy otázka, zda je kárným deliktem, pokud soudní exekutor dle § 74 exekučního řádu sepiše pro oprávněného exekuční návrh a poté dále vede exekuci. Ze všech dále uvedených důvodů je zjevné, že kárně obviněná se při svém postupu opírala o dostatečně zdůvodněný právní závěr, který má navíc oporu v právní doktríně, rozhodovací praxi soudů a v neposlední řadě i v právních názorech Exekutorské komory.

[13] Dle kárného žalobce kárně obviněná exekutorka svým postupem založila důvody pro vyloučení z exekučního řízení podle § 29 odst. 1 exekučního řádu. Podle tohoto ustanovení je exekutor *vyloučen z exekučního řízení, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům exekučního řízení nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jeho nepodjatosti*. Podle § 74 odst. 1 exekučního řádu přitom exekutor může v rámci další činnosti *poskytovat právní pomoc oprávněnému nebo povinnému po vydání exekučního titulu, jakož i v souvislosti s exekuční činností a další činností* [písm. a)], resp. *sepisovat listiny a vykonávat jinou činnost, stanoví-li tak tento zákon* [tedy exekuční řád, viz písm. c)]. O úkony podle odstavce 1 může fyzická i právnická osoba požádat jakéhokoliv exekutora (§ 74 odst. 2). Důvody pro odmítnutí provedení požadovaného úkonu jsou uvedeny v § 74 odst. 3, aplikace tohoto ustanovení však v nynější věci není namítána.

[14] Zákonnost (a dokonce ústavnost) postupu kárně obviněné nepochybně plyne z judikatury Ústavního soudu, na kterou se ostatně odvolává též sama kárně obviněná: „*Ústavní soud jako obiter dictum poznamenává, a to s odkazem na poznatky z teorie i judikatury obecných soudů, že v ustanovení § 28 exekučního řádu, které je jedním z klíčových ustanovení definujících základní principy, na nichž je exekuční řízení založeno, je v jeho první větě vyjádřena zásada, že výběr soudního exekutora, kterého soud pověří exekuční činností v navrhované exekuci, je plně v dispozici oprávněného. Ustanovení § 74 exekučního řádu rozšiřuje prostor pro působení soudního exekutora, především mu umožňuje poskytovat právní pomoc všem oprávněným osobám při vymáhání jejich judikátních pohledávek a pohledávek vyplývajících z jiných titulů [§ 74 odst. 1 písm. a) exekučního řádu]. Kromě této další činnosti exekutora související s vymáháním vykonatelných pohledávek stanoví exekuční řád i jinou další činnost exekutora, kde jde zejména o sepisování listin [§ 74 odst. 1 písm. b) exekučního řádu]. **V rámci sepisování listin a současně při poskytování právní pomoci může exekutor sepsat návrh na nařízení exekuce pro oprávněného.**“ [k tomu viz Hlavsa, P.: *Exekuční řád s poznámkami a prováděcími předpisy*, Praha, Linde 2004, str. 90-91, nebo Kasíková, M. a kol.: *Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád). Komentář*, 1. vyd. Praha, C. H. Beck 2007, str. 264 a n.]. Provedením exekuce může být pověřen exekutor, který podkladový titul - exekutorský zápis - sepsal (viz stanovisko Nejvyššího soudu sp. zn. Cpjn 200/2005, publ. ve Sb. rozhodnutí a stanovisek pod č. R 31/2006 nebo rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp. zn. 20 Co 341/2004)“ (náleze ze dne 27. 11. 2007 sp. zn. II. ÚS 1331/07 (N 207/47 SbNU 255),*

věc *LUMBERJACK*, zvýraznil kárný senát). Dle kárného senátu pokud může být provedením exekuce pověřen dokonce ten exekutor, který sepsal podkladový titul, tím spíše nemůže být vyloučen exekutor, který v návaznosti na tento titul sepsal návrh na nařízení exekuce pro oprávněného.

[15] Ústavní soud v cit. nálezu vyšel ze shodného závěru ve stanovisku Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2006, sp. zn. CpjN 200/2005, č. 31/2006 Sb. rozh. civ. („*provedením exekuce může být pověřen exekutor, který podkladový titul – exekutorský zápis – sepsal*“). Nejvyšší soud k tomu dále vysvětlil, že veřejnoprávní znaky postavení exekutora znemožňují, aby exekutor, byť s odvoláním na oprávnění podle § 74 odst. 1 písm. a) exekučního řádu, poskytoval „*právní pomoc, jejímž obsahem je zastupování oprávněného v exekučním řízení, v němž podle jím podávaného návrhu má být současně pověřen provedením exekuce*“ (viz cit. stanovisko, srov. k tomu též usnesení NS ze dne 21. 9. 2006, sp. zn. 20 Cdo 2714/2005, resp. ze dne 24. 4. 2014, sp. zn. 30 Cdo 1666/2012). O takovou situaci však v případě kárně obviněné nešlo.

[16] Exekutorská komora na svých internetových stránkách v rubrice „nejčastější dotazy“ pod nadpisem „Exekuční návrh“ mj. uvádí:

Samotné exekuční řízení se zahajuje na návrh. Na jeho základě musí věcně příslušný soud pověřit exekutora k vedení exekuce ve lhůtě nejpozději do 15 dnů od jeho předložení. Návrh musí podat oprávněný a může jej podat přímo exekutorovi. **Oprávněný může rovněž využít možnost, aby pro něj exekuční návrh sepsal přímo exekutor na základě listin předložených oprávněným.** Exekutoři jsou oprávněni provádět exekuce po celém území České republiky.

(Dostupné [online] na: <http://ekcr.cz/1/nejcastejsi-dotazy/234-exekutorske-sluzby?w> , důkaz proveden při jednání printscreenem internetové stránky ze dne 8. 12. 2016, 13:33, zvýraznil kárný senát)

Tedy i samotná Exekutorská komora akceptuje postup exekutorů, kteří pro oprávněného sepišou exekuční návrh a posléze sami provádí exekuce. Samozřejmě okamžikem započetí exekuce se postavení exekutora mění, mění se též požadavky na jeho nestrannost v průběhu exekuce (viz k tomu i bod [17] dále, resp. tam cit. rozhodnutí sp. zn. 11 Kse 4/2009).

[17] Právě uvedeným názorům odpovídá též judikatura kárného senátu, jakkoliv se k nyní řešené věci přímo ještě nevyslovila (srov. k systematice veřejnoprávního a soukromoprávního postavení soudního exekutora např. rozhodnutí ze dne 27. 1. 2016, č. j. 15 Kse 6/2015 - 103, body 42-47). Postavení soudního exekutora nelze beze zbytku přirovnat k postavení soudce nebo soudu. Soudní exekutor vystupuje při své činnosti v postavení podnikatele. Na rozdíl od soudu provádí exekuční činnost za účelem dosažení zisku a ve vztahu k oprávněnému na vlastní riziko. V průběhu exekuce se nicméně charakter postavení soudního exekutora mění. „*Po zahájení samotné exekuční činnosti totiž exekutor vystupuje jako orgán veřejné moci, tj. ve vrchnostenském postavení vůči ostatním účastníkům řízení, neboť je na něj v určitém rozsahu přenesen výkon státní moci. Vždy proto musí dodržovat zásadu rovnosti účastníků, nestrannost a vázanost právními předpisy*“ (rozhodnutí kárného senátu ze dne 23. 3. 2012, č. j. 11 Kse 4/2009 - 111, body 50 - 51).

[18] Z uvedené rozhodovací praxe ÚS, NS i kárných senátů tedy plyne, že kárně obviněná postupovala v souladu se zákonem, pokud nejprve sepsala pro oprávněného exekuční návrh, a poté požádala o pověření k provedení exekuce, kterou nadále i sama

pokračování

vedla. Kárný senát v souladu se svou ustálenou judikaturou zdůrazňuje, že kárné řízení proti exekutorům neslouží ke změně ustálené rozhodovací praxe civilních soudů. Pokud byl postup kárně obviněné v souladu s touto praxí, nota bene podepřenou též doktrínou a právními názory Exekutorské komory, nemůže kárný senát shledat ve věci kárné provinění, i kdyby se snad s touto praxí sám neztotožňoval.

[19] Proto kárný senát ve výroku I. rozhodl, že skutek tam popsany, který se nepochybně stal, není kárným proviněním.

III.B. *Systémový problém při odůvodňování příkazů k úhradě nákladů exekuce v druhé polovině roku 2015*

III.B.1 *Kárný návrh a stanovisko kárně obviněné*

[20] Kárný žalobce snáší konkrétní tvrzení a příklady, na kterých demonstruje systémový problém kárně obviněné při odůvodňování příkazů k úhradě nákladů exekuce (PÚNE) v období červenec 2015 až prosinec 2015. Vysvětluje, že v PÚNE nejsou náklady právního zastoupení oprávněného odůvodněny tak, aby účastník mohl zjistit, za co konkrétně jsou určeny. Není uvedeno, z jaké tarifní hodnoty exekutorský koncipient vycházel při určení mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby, kolik úkonů právní služby bylo učiněno a jakou částku tvoří paušální náhrada hotových výdajů. Náhrada za ztrátu času je vysvětlena pouze obecně odkazem na § 14 exekučního řádu a náhrada hotových výdajů je objasněna obecně odkazem na § 13 exekučního řádu.

[21] Kárný žalobce dále vysvětluje, že kárně obviněná exekutorka byla dohledovými orgány opakovaně a trpělivě na vadu odůvodňování PÚNE upozorňována. Přesto nenastavila systém práce tak, aby již k pochybení nedocházelo. Nové šablony začala kárně obviněná používat teprve od 1. 1. 2016. Byť kárně obviněná exekutorka používá složitější elektronický systém (EIS), nelze uvěřit, že oproti ostatním systémům může zapracování nové šablony trvat tak dlouhou dobu. Pokud to nebylo možné řešit změnou nastavení software, měla exekutorka přijmout jiná opatření. Není možné, aby technické problémy na straně exekutorky šly k tíži účastníků řízení

[22] Kárně obviněná reaguje ve svém vyjádření tak, že hodnocení jejího postupu jako závažné porušení zákona je velmi přísné. Příkazy vesměs splňují všechny povinné zákonné náležitosti, a to včetně odůvodnění, pro něž zákon žádné povinné náležitosti nestanoví. Odůvodnění je v každém příkazu obsaženo, veškerý výklad v kárné žalobě je jen ryze subjektivním přáním dohledového orgánu, jak by si ideální odůvodnění představoval. Stejně šablony byly navíc používány na EÚ Praha 6 již v době, kdy byla kárně obviněná exekutorskou kandidátkou, nikdy však nebyly soudem ani dohledovým orgánem zpochybněny. Vady odůvodnění byly kárně obviněné vytknuty jako drobné nedostatky dle § 7a exekučního řádu, proto není jasné, proč nyní stejné nedostatky kárný žalobce hodnotí jako závažné porušení zákona. Důvodem podání kárné žaloby tedy asi není nedostatečně odůvodněný PÚNE, ale skutečnost, že při odstraňování tohoto nedostatku nepostupovala kárně obviněná rychle. Jinými slovy, kárný žalobce ji chce potrestat za to, že nedokázala jeho výzvě okamžitě vyhovět. Proto se dále ve svém vyjádření podrobně věnuje procesu zavedení nových šablon a vysvětluje, proč došlo k prodlevě a nebylo možné postupovat jinak, než v mezidobí používat staré šablony.

[23] Kárně obviněná k tomu ve svém vyjádření uzavírá, že její nové šablony jsou velmi podrobné a precizní (což konstatovala i kontrolní skupina při kontrole dne 3. 2. 2016). Současně kritizuje, že kárná žaloba byla podána více než pět měsíců poté, co proběhla kontrola jejího úřadu (3. 2. 2016) a více než sedm měsíců poté, kdy byl nedostatek v odůvodnění příkazů trvale odstraněn (od 1. 1. 2016).

III.B.2 *Názor kárného senátu*

[24] Kárný senát k tomu z důkazů jednotlivými PÚNE zjistil, že všechny příkazy vskutku trpí vadami odůvodnění. Tyto vady jsou typové a kárný senát je popíše v jednotlivých skupinách, jak je ostatně vymezil ve výroku tohoto rozhodnutí.

[25] První skupinu v souladu s návrhem a skutkovým vymezením kárné žaloby tvoří **PÚNE s nedostatečným odůvodněním nákladů právního zastoupení oprávněného**. Jedná se o dvě PÚNE ze dne 15. 10. 2015 (č. j. 180 Ex 2537/15-31 a č. j. 180 Ex 2494/15-24), ze dne 18. 10. 2015, č. j. 180 Ex 8419/14-35, ze dne 19. 10. 2015, č. j. 180 Ex 4576/15-28, ze dne 27. 10. 2015, č. j. 180 Ex 613/15-18, pět PÚNE ze dne 29. 10. 2015 (č. j. 180 Ex 2049/15-19, č. j. 180 Ex 3234/15-23, č. j. 180 Ex 3065/15-27, č. j. 180 Ex 14649/14-11, č. j. 180 Ex 3077/15-19), dvě PÚNE ze dne 10. 11. 2015 (č. j. 180 Ex 3676/15-18, č. j. 180 Ex 3118/15-12, č. j. 180 Ex 2545/15-28) a ze dne 24. 11. 2015, č. j. 180 Ex 2505/14-21.

[26] V těchto PÚNE odůvodnil exekutorský koncipient Mgr. J. J. náklady právního zastoupení oprávněného vesměs naprosto paušálně, shodným způsobem, aniž bylo jasné, z čeho se vlastně tyto náklady skládají. Např. v PÚNE č. j. 180 Ex 2537/15-31 náklady oprávněného v částce 14.471,60 Kč jsou odůvodněny takto: „*Oprávněnému byla přiznána úhrada účelně vynaložených nákladů na vymáhání jeho nároku v částce 11.960,00 Kč a 21,00 % DPH z této částky ve výši 2.511,60 Kč na náhradu nákladů právního zastoupení advokátem, v souladu s § 7 ve spojení s § 11 odst. 2 písm. e) vyhlášky MS ČR č. 177/1996 Sb.*“ Všechna odůvodnění v této kategorii jsou shodná, liší se jen v číslech v závislosti na celkově přiznané částce. Naproti tomu náhrada hotových výdajů je stanovena paušální částkou 3.500 Kč v souladu s § 13 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem. Protože tato částka přímo vychází z textu právního předpisu, je odůvodnění náhrady hotových výdajů dostatečné.

[27] Kárný senát se ztotožnil s kárným žalobcem, že z odůvodnění v příkladu v předchozím bodě nelze vyčíst, z jaké tarifní hodnoty exekutorský koncipient vyšel při určení výše mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby, případně kolik úkonů (a jakých) bylo právním zástupcem oprávněného učiněno.

[28] Druhou skupinu tvoří **PÚNE, kde jsou nedostatečně odůvodněny náklady právního zastoupení oprávněného a náklady exekuce**. Jedná se o dvě PÚNE ze dne 15. 10. 2015 (č. j. 180 Ex 8263/14-19 a č. j. 180 Ex 3434/14-32), tři PÚNE ze dne 16. 10. 2015 (č. j. 180 Ex 4881/13-52, č. j. 180 Ex 9814/14-53 a č. j. 180 Ex 2548/14-17), ze dne 18. 10. 2015, č. j. 180 Ex 4973/14-29, ze dne 19. 10. 2015, č. j. 180 Ex 4735/14-20, ze dne 25. 10.

pokračování

2015, č. j. 180 Ex 10547/14-29, ze dne 30. 10. 2015, č. j. 180 Ex 10563/14-48, ze dne 4. 11. 2015, č. j. 180 Ex 832/15-18, ze dne 9. 11. 2015, č. j. 180 Ex 1336/14-16, ze dne 10. 11. 2015, č. j. 180 Ex 2999/15-29, ze dne 11. 11. 2015, č. j. 180 Ex 4891/14-15, ze dne 12. 11. 2015, č. j. 180 Ex 3813/14-19, ze dne 13. 11. 2015, č. j. 180 Ex 16281/14-23, ze dne 16. 11. 2015, č. j. 180 Ex 3655/14-19, ze dne 19. 11. 2015, č. j. 180 Ex 12270/14-16, ze dne 24. 11. 2015, č. j. 180 Ex 3853/15-34, ze dne 1. 12. 2015, č. j. 180 Ex 7492/13-59, ze dne 14. 12. 2015, č. j. 180 Ex 715/15-30, a ze dne 16. 12. 2015, č. j. 180 Ex 2588/15-19.

[29] Ve všech případech jde o zcela obecné odůvodnění. Příkladem je PÚNE č. j. 180 Ex 10547/14-29, ve kterém náklady exekuce ve výši 13.915 Kč koncipient kárně obviněné exekutorky Mgr. J. odůvodnil takto: *„Odměna exekutora je vyčíslena v souladu s vyhláškou MS č. 330/2001 Sb. z vymožené částky z dražby pro oprávněného, která ke dni vydání tohoto příkazu činila včetně příslušenství 12 884,86 Kč. Odměna exekutora tedy činí 3.000,00 Kč a DPH 21,00 % z této odměny v částce 630,00 Kč. Náhrada hotových výdajů v souladu s § 13 vyhl. MS č. 330/2001 Sb. činí 8.500,00 Kč a 21,00 DPH z této částky ve výši 1.785,00 Kč“* (dále je formulářově odůvodňováno nulové určení náhrad za promeškaný čas a nulové určení náhrad za doručení písemností). U některých PÚNE je dále obsažena věta, podle níž *„byla soudnímu exekutorovi přiznána úhrada ve výši 0,00 Kč a DPH 21,00 % z této částky ve výši 0,00 Kč za poskytnuté právní služby dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění“* (tuto větu, která sice v PÚNE neplní žádnou funkci, nepřičítá kárný senát obviněné k tíži).

[30] Náhrada hotových výdajů se v uvedeném příkladu opírá paušálně o § 13 vyhlášky č. 330/2001 Sb., překračuje ovšem na rozdíl od PÚNE uvedených v první skupině částku 3.500 Kč stanovenou § 13 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb. Podle § 13 odst. 2 *překročí-li výše hotových výdajů exekutora účelně vynaložených v souvislosti s prováděním exekuční činnosti částku 3.500 Kč, náleží mu místo náhrady podle odstavce 1 náhrada hotových výdajů v plné výši. Tyto náklady je exekutor povinen prokázat.* V odůvodnění PÚNE přitom nepochybně nepostačí jen uvést výslednou cifru hotových výdajů, aniž by byla částka dále rozepsána a konkretizována.

[31] U tří příkladů (PÚNE č. j. 180 Ex 2999/15-29, č. j. 180 Ex 3853/15-34, č. j. 180 Ex 16281/14-23), jak uvádí kárný žalobce, byla pravděpodobně paušální částka hotových výdajů navyšována o 30 % dle § 13 odst. 9 vyhlášky č. 330/2001 Sb., to se však čtenář z odůvodnění ani náznakem nedozví.

[32] U některých PÚNE je dále k nákladům exekuce vyčíslena též náhrada za promeškaný čas ve smyslu § 14 vyhlášky č. 330/2001 Sb., která byla v PÚNE č. j. 180 Ex 10547/14-29 nulová (takto PÚNE č. j. 180 Ex 4881/13-52, vyčísleno jako 100 Kč + DPH; PÚNE č. j. 180 Ex 4973/14-29, vyčísleno jako 150 Kč plus DPH; č. j. 180 Ex 3655/14-19, vyčísleno jako 200 Kč plus DPH; č. j. 180 Ex 4735/14-20, vyčísleno jako 350 Kč plus DPH, shodně též č. j. 180 Ex 2548/14-17, č. j. 180 Ex 3434/14-32, č. j. 180 Ex 4891/14-15, č. j. 180 Ex 1336/14-16, č. j. 180 Ex 832/15-18, č. j. 180 Ex 2588/15-19, a č. j. 180 Ex 8263/14-19), resp. současně náhrada za promeškaný čas ve smyslu § 14 vyhlášky č. 330/2001 Sb. a náhrada za doručení písemností ve smyslu § 15 vyhlášky č. 330/2001 Sb. (PÚNE č. j. 180 Ex 12270/14-16, kde náhrada za promeškaný čas činí 350 Kč plus DPH a náhrada za doručení písemností 50 Kč plus DPH, shodně též PÚNE č. j. 180

Ex 3813/14-19). Lze se shodnout s kárným žalobcem, že takto formulované odůvodnění je naprosto nepřezkoumatelné, je uvedena jen výsledná částka, aniž se čtenář dozví, jak k těmto částkám kárně obviněná, resp. Mgr. J. dospěli a jak náhrady vypočetli.

[33] Sluší se dodat, že náklady oprávněného jsou ve všech PÚNE této skupiny odůvodněny shodně, jak je to již podáno v bodě [26] shora. Proto pokud jde o nepřezkoumatelnost a nedostatečnost odůvodnění ve vztahu k nákladům oprávněného, lze plně odkázat na shora uvedené.

[34] V PÚNE ze dne 29. 10. 2015, č. j. 180 Ex 12366/14-35, **bylo vadně rozhodováno jen o nákladech exekuce** (neboť příkaz neobsahoval výrok o nákladech oprávněného). Odůvodnění nákladů exekuce je shodné, krom odlišných částek, jak je uvedeno ve vztahu k nákladům exekuce v bodě [29]. Proto pokud jde o nepřezkoumatelnost a nedostatečnost odůvodnění ve vztahu k nákladům exekuce, lze plně odkázat na bod [30] shora.

[35] Konečně z PÚNE ze dne 29. 10. 2015, č. j. 180 Ex 1462/14-39, není vůbec patrné, za jaké právní služby si kárně obviněná přiznala úhradu ve výši 1050 Kč a DPH z této částky ve výši 220,50 Kč. Přiznání této úhrady bylo toliko konstatováno, aniž by bylo jakkoliv dále vysvětleno.

[36] Ve shodě s kárnou žalobou kárný senát dále zjistil, že sama kárně obviněná jako soudní exekutorka se dopouštěla stejných pochybení. Prvně to bylo v PÚNE ze dne 13. 7. 2015, č. j. 180 Ex 3853/13-53, kde řádně neodůvodnila náklady exekuce, a zvolila jen paušální odůvodnění toho typu, jaké je citováno v bodě [29]. Náhrada hotových výdajů exekutora je odůvodněna jen obecným odkazem na § 13 vyhlášky č. 330/2001 Sb., bez jakékoliv další specifikace. Dále kárný senát zjistil, že sama kárně obviněná (a nikoliv tedy její zaměstnanec Mgr. J., jak chybně uvedl kárný žalobce) v PÚNE ze dne 23. 8. 2015, č. j. 180 Ex 254/14-13, řádně neodůvodnila náklady právního zastoupení oprávněného (jde o vzor cit. v bodě shora [26]) a v PÚNE ze dne 1. 9. 2015, č. j. 180 Ex 321/15-30, řádně neodůvodnila náklady právního zastoupení oprávněného a náklady exekuce (náklady oprávněného odůvodnila typově stejně, jak je uvedeno v příkladu v bodě [26], ve vztahu k nákladům exekuce není vůbec rozvedena náhrada za promeškaný čas ve smyslu § 14 vyhlášky č. 330/2001 Sb., viz k tomu bod [32] shora).

[37] Kárný senát zjistil, že stejné nedostatky v odůvodňování PÚNE byly kárně obviněné opakovaně vytčeny. Poprvé se tak stalo přípisem Ministerstva spravedlnosti ze dne 11. 3. 2015 (nedostatky v odůvodnění nákladů exekuce a nákladů oprávněného ve věci sp. zn. 180 Ex 11001/12), podruhé přípisem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 27. 8. 2015 (vytčeny nedostatky odůvodnění nákladů exekuce a nákladů oprávněného dokonce v třiceti věcech!), potřetí přípisem Ministerstva spravedlnosti ze dne 15. 9. 2015 (vytčeno nedostatečné odůvodnění ve vztahu k náhradě nákladů oprávněného ve věci sp. zn. 180 Ex 8189/14).

[38] Kárný senát dále zvážil, zda pochybení při odůvodňování PÚNE mají vskutku povahu porušení zákona a zda lze na ně nahlížet jako na kárné provinění.

pokračování

[39] Ke všem shora uvedeným skupinám pochybení lze zdůraznit, že § 88 odst. 2 písm. f) exekučního řádu stanoví, že příkaz k úhradě nákladů exekuce obsahuje *stanovení povinnosti k náhradě nákladů, včetně jejich vyčíslení a odůvodnění*. Nelze přitom akceptovat obhajobu kárně obviněné, že nikde není stanoveno, jak má takové vyčíslení a odůvodnění vypadat. Nelze ani jako obranu akceptovat, že kárný žalobce ani Exekutorská komora nevydali metodiku, která by ukázala příklady takového správného odůvodnění. Co je správné a přezkoumatelné odůvodnění lze vyčíst jednak z právní doktríny, jednak z ustálené rozhodovací praxe soudů. Ostatně dostatečnost a přesvědčivost odůvodnění je předmětem řady zkoušek, počínaje již na právnických fakultách, konče zkouškami profesními, kde je na nich postavena zejména písemná část těchto zkoušek.

[40] Jak uvádí odborná literatura, „§ 88 odst. 2 písm. f) určuje, že náklady exekuce i náklady oprávněného musejí být vyčísleny a odůvodněny. Při vydání příkazu k úhradě nákladů exekuce je nutné vycházet z principu jeho přezkoumatelnosti. Náklady musejí být určeny tak, aby účastníci a popřípadě soud při pozdějším přezkumu v námitkovém řízení mohli posoudit, čím jsou náklady tvořeny a jak vznikly, a mohli ověřit správnost jejich vyčíslení. V příkazu k úhradě nákladů exekuce je proto třeba uvést jednotlivé druhy nákladů (např. odměna, paušální náhrada výdajů, DPH, jednotlivé hotové výdaje) a je třeba uvést i odůvodnění výpočtu odměny, tedy z jaké částky nebo jakým postupem byla vypočítána [...] Z příkazu k úhradě nákladů exekuce musejí být patrné jednotlivé složky nákladů, musejí být odděleny a musí být uvedeno, z čeho se konkrétně skládají, jaké částky hotových výdajů byly vynaloženy a jak byly vypočteny. Ve výkladu jednotlivých ustanovení exekučního tarifu je vždy uvedeno, jakým způsobem mají být náklady v příkazu k úhradě nákladů exekuce popsány, aby je bylo možné přezkoumat a aby jednotlivé položky odpovídaly nákladům, které mohou být v exekučním řízení oprávněnému a exekutorovi přiznány“ (Kasíková M. in: *Exekuční řád: komentář*. 3. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2013, s. 503 – 504, obdobně též Fialová, P. Příkaz k úhradě nákladů exekuce. *Komorní listy*, č. 3/2014, s. 27-28).

[41] Judikatura Ústavního soudu vždy zdůrazňovala princip přezkoumatelnosti PÚNE. Ústavní soud tak např. již v roce 2005 kritizoval příkaz k úhradě nákladů exekuce pro jeho „kusé, šablonovité a protizákonné znění“, což vedlo k jeho naprosté nepřezkoumatelnosti a nemožnosti „obstát při jakémkoliv přezkumu.“ Není ani možné, aby exekutor poskytoval bližší a konkrétnější rozpis jednotlivých nákladů exekuce až v řízení o případných námitkách. Podle Ústavního soudu je „zcela nepřípustné, aby soudní exekutor jednotlivé položky v příkazu k úhradě nákladů exekuce nerozepsal vůbec, anebo je rozepsal zcela nedostatečně a s odůvodněním na nákladnost takové operace odkázal na údaje založené v jeho spise. Soudní exekutor jako orgán veřejné moci má mít úctu k právům účastníků řízení (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky), a je tudíž jeho povinností, aby jeho postup byl vždy transparentní a bylo z něj možné dovodit bez dalšího soulad se zákonem“ [nálezní ÚS ze dne 31. 8. 2005, sp. zn. II. ÚS 336/05 (N 170/38 SbNU 361), který ostatně správně uvádí též kárný žalobce].

[42] K možnosti postihnout jako kárný delikt soustavné nedostatečné odůvodňování PÚNE existuje početná judikatura kárného senátu. Již na počátku roku 2014 kárný senát dovodil, že porušení povinnosti odůvodnit PÚNE ve smyslu § 88 odst. 2 písm. f) exekučního řádu může založit kárnou odpovědnost exekutora. Kárný senát přitom odmítl tezi (opakovaně zmíněnou zástupcem kárně obviněné při dnešním jednání), že nedostatky

při odůvodňování PÚNE jsou nedostatky rozhodovací činnosti, jejíž případné vady mají být primárně odstraněny prostřednictvím opravných prostředků, nikoliv prostřednictvím postihu v kárném řízení: „Závěr, že nejde jen o rozhodovací činnost, ale věc má dopad do kárného řízení, vychází z toho, že namítané nedostatky v odůvodňování rozhodnutí byly kárně obviněnému opakovaně vytýkány, jak ze strany Ministerstva spravedlnosti, tak i ze strany Okresního soudu pro Prahu východ [...]. Navíc nejde o drobná pochybení, nejasnosti, nepřesnosti či nedůslednosti v odůvodňování. Odůvodnění jsou v daných případech formulářová a spočívají jen v citacích právních předpisů, absentuje jakákoliv konkrétní vazba na projednávanou věc. Jde tedy jen o odůvodnění zcela formální, která se jeví být zavedeným systémem, nikoliv ojedinělým excesem. Nápravu kárně obviněný nezjednal ani přes závěry kontrolních orgánů. Uvedené pochybení tak nelze omluvit tím, že jde „jen“ o nesprávný právní názor“ (rozhodnutí ze dne 13. 1. 2014, č. j. 14 Kse 1/2013 - 119). Je evidentní, že dnešní věc je ve všech podstatných rysech s věcí řešenou pod sp. zn. 14 Kse 1/2013 srovnatelná.

[43] Uvedený právní názor byl v navazující judikatuře opakovaně použit. Judikatura zdůrazňuje, že nedostatek odůvodnění PÚNE nemůže být nahrazen možností nahlédnout do spisu. Účastník není povinen ověřovat si správnost výpočtu ze spisu, ostatně mnohdy ani nemá dostatečné schopnosti k tomu, aby jednotlivé dokumenty ve spisu analyzoval a posoudil pro účely vlastního výpočtu nákladů a procesně se poté bránil: „Je to právě odůvodnění příkazu, které v sobě musí obsahovat podklady pro vyčíslení a které musí být natolik podrobné, aby bylo přesvědčivé. [...] Je přitom povinností soudního exekutora plynoucí z § 46 odst. 1 exekučního řádu mj. dbát ochrany práv účastníků řízení“ (rozhodnutí NSS ze dne 9. 9. 2014, č. j. 14 Kse 2/2014 - 66).

[44] Judikatura odlišuje *ojedinělé nesprávnosti* v rozhodovací činnosti od *vad systémových*. Tyto situace nelze zaměňovat, jak to ve své obraně kárně obviněná činí. *Ojedinělá chyba či nesprávnost odůvodnění PÚNE* může vést maximálně k výtce ze strany dohledových orgánů, nikdy však nemůže být úspěšně žalována před kárným soudem. Je především na účastnících daného řízení, aby svá práva dostatečně hájili, a to zejména cestou opravných prostředků (srov. ve vztahu k těmto ojedinělým chybám např. rozhodnutí ze dne 14. 2. 2011, č. j. 14 Kse 6/2010 - 181, ze dne 19. 11. 2013, č. j. 14 Kse 5/2012 - 248 nebo ze dne 9. 4. 2013, č. j. 15 Kse 8/2012 - 118).

[45] Zcela odlišnou situací je *systémový problém* na straně exekutora, spočívající v dlouhotrvajících nedostacích v odůvodňování PÚNE. Takováto situace může kárnou odpovědnost exekutora založit, nota bene v situaci, kdy byl exekutor k odstranění těchto vad opakovaně vyzýván (v této věci dokonce třikrát - viz bod [37] shora). Systémový problém na straně kárně obviněné přitom evidentně trval celou druhou polovinu roku 2015, což kárný žalobce prokázal PÚNE vydávanými v měsících červenec až prosinec 2015.

[46] Problém s odůvodněními přetrvával v úřadu kárně obviněné i přesto, že jí byla celá situace vytčena již 11. 3. 2015. Pokud tedy kárný žalobce přičítá kárně obviněné k tíži PÚNE vydávané od července 2015, dává tím v podstatě kárně obviněné k dobru další čtyři měsíce, během nichž mohla celý problém odstranit. Tato skutečnost je pro udržitelnost kárné žaloby důležitá.

pokračování

[47] Není ani pravda, že by zde vyslovený právní názor byl excesivním názorem ve vztahu k exekutorům, zatímco k jiným právním profesím by byl kárný soud shovívavější. Například v rozhodnutí ze dne 17. 3. 2011, č. j. 13 Kss 7/2010 - 116, je ve vztahu ke kárné odpovědnosti soudců uvedeno, že porušení povinnosti soudce srozumitelně a pečlivě odůvodnit rozhodnutí je třeba řešit především procesním postupem. Takováto pochybení tedy nemohou zásadně založit kárnou odpovědnost soudce. Přesto však „*intenzita takového porušení (úplná nebo převážná rezignace soudce na řádné odůvodnění rozhodnutí) a jeho rozsah (množství rozhodnutí) by mohly naplnit skutkovou podstatu kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, pokud by soudce např. zcela rezignoval na splnění této zákonné povinnosti, a to dokonce ve více případech, což by mohlo ohrozit důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů*“ (shodně též cit. rozhodnutí č. j. 14 Kse 1/2013 -119). Tento právní závěr je ve vztahu k soudcům dnes již součástí ustálené rozhodovací praxe kárného soudu (srov. v obecné rovině rozhodnutí ze dne 11. 4. 2012, č. j. 13 Kss 15/2011 - 69, ze dne 11. 4. 2012, č. j. 13 Kss 17/2011 - 53, ze dne 15. 3. 2012, č. j. 13 Kss 16/2011 - 80, nebo ze dne 23. 1. 2013, č. j. 11 Kss 3/2012 - 152).

[48] Je pravda, že povaha exekutorské činnosti může k cyklostylovaným a formulářovým odůvodněním svádět častěji. Přesto nelze v žádném případě akceptovat, aby exekutor dlouhodobě rezignoval na povinnost řádně a přezkoumatelně svá rozhodnutí odůvodňovat.

[49] Dnešní rozhodnutí tedy v žádném případě není precedentem, jak během jednání opakovaně (nesprávně) uváděl zástupce kárně obviněné. Z rozhodovací praxe v kárných věcech naopak jasně plyne, že systémové problémy s odůvodněním PÚNE mohou založit kárnou odpovědnost exekutora.

[50] Argumentace právního zástupce kárně obviněné, který během jednání odkázal na různá systémová pochybení v odůvodňování rozhodnutí v řadě jiných oblastí veřejné správy, se mívá s podstatou této věci. Kárné senáty řeší kárná provinění soudních exekutorů, respektive srovnatelné delikty soudců a státních zástupců, nikoliv plejádu kárné odpovědnosti státních zaměstnanců ve služebním poměru (viz k tomu § 87 násl. zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě).

[51] Kárný senát dále zvážil, zda jsou kárně obviněné přičitatelná pochybení jejího zaměstnance, exekutorského koncipienta Mgr. J. J.. Zodpovězení této otázky je v nynější věci triviální.

[52] Podle § 116 odst. 15 exekučního řádu se exekutor zproští odpovědnosti za kárný delikt podle odstavců 4 a 5 (tedy za jednání zaměstnanců), pokud se prokáže, že provedl veškerá opatření, která po něm lze spravedlivě požadovat při řízení exekutorského úřadu podle § 13 odst. 1 téhož zákona.

[53] V nynější věci z dokazování a výpovědi kárně obviněné vyplynulo, že si byla problémů s odůvodňováním PÚNE vědoma nejpozději počínaje 11. 3. 2015. Ten den jí byly kárným žalobcem poprvé vytčeny nedostatky v odůvodňování PÚNE, které se později staly základem kárné žaloby. Kárně obviněná ostatně tuto skutečnost při jednání

sama potvrdila, byť zpochybňuje, že nedostatky v odůvodňování PÚNE mohou v tomto případě založit naplnění skutkové podstaty kárného deliktu.

[54] Exekutorský koncipient vyhotovoval PÚNE s tím, že si kárně obviněná byla nedostatků v odůvodňování plně vědoma. Celou situaci řešila přípravou zcela nového software, který by v plně automatickém režimu vyhotovoval perfektně odůvodněné PÚNE. Navíc celkem tři problematické PÚNE vydala kárně obviněná exekutorka sama. To vysvětlila tak, že PÚNE vydávala sama proto, že žádný koncipient nebyl v daném okamžiku k dispozici, eventuálně u některých typových věcí, kdy PÚNE musí vyhotovovat přímo exekutorka.

[55] Obhajoba kárně obviněné tedy nespočívá v tom, že by se její koncipient dopustil excesu. Naopak, spočívá v tom, že nebylo možné software, který vyhotovoval PÚNE, technicky nastavit tak, aby bylo odůvodnění perfektní ještě předtím, než od ledna 2016 její kancelář přešla na software zcela nový. Současně kárně obviněná připustila, že situaci by v době druhého pololetí 2015 vyřešilo přibrání dalších cca pěti kancelářských sil, což však odmítla (pravděpodobně s tím, že by to nebylo ani ekonomicky rentabilní).

[56] Kárný senát má tedy za to, že není sporné, že kárně obviněná o celé sporné situace s odůvodňováním PÚNE počínaje březnem 2015 dobře věděla. Mezi březnem a červnem 2015 měla *rozumnou dobu na odstranění tohoto systémového problému*. Její obranu, že jakékoliv jiné řešení problému než takové, jaké nakonec zvolila (posečkání na dodávku nového software až do ledna 2016), by bylo ekonomicky nerentabilní, nelze akceptovat. Je nepřípustné, aby soudní exekutorka po dobu šesti měsíců akceptovala systémové nedostatky s odůvodňováním rozhodnutí jen proto, že odstranění těchto nedostatků původně načasovala nerealisticky. V takovémto případě jde vina zcela na vrub soudní exekutorky, která měla připravit záložní řešení pro případ, že by se včas nepodařilo dostat do chodu nový systém na vyhotovování PÚNE.

[57] Kárný senát na základě shora popsaných skutečností dospěl k závěru, že kárný návrh byl podán ve vztahu k systémovým pochybením při odůvodňování PÚNE v měsících červnu 2015 až prosinci 2015 důvodně. Kárný senát vytykány skutek vyhodnotil jako jeden delikt pokračující, neboť všechna dílčí porušení zákona v podobě nedostatečně odůvodněných PÚNE, ať již samotnou kárně obviněnou nebo jejím zaměstnancem, byla vedena jednotným záměrem naplňujícím skutkovou podstatu stejného deliktu, byla provedena stejným způsobem a spojena blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku (srov. např. rozhodnutí NSS ze dne 30. 10. 2012, č. j. 14 Kse 7/2012 - 70).

[58] Kárný senát však má na rozdíl od kárného žalobce za to, že jde o kárný delikt prostý podle § 116 odst. 2 písm. a), resp. odst. 4 písm. a) exekučního řádu, nikoliv o závažný kárný delikt podle § 116 odst. 3 písm. a). Při určování míry závažnosti kárného provinění vzal kárný senát v úvahu, že nebylo prokázáno, že by výsledné částky byly vypočteny chybně, respektive se kárně obviněná obohatila. Kárný žalobce to ostatně ani netvrdil (opačně viz shora cit. rozhodnutí č. j. 14 Kse 2/2014-66). Stejně tak vzal kárný senát v potaz to, že byl kárný návrh podán až poté, co byly problémy s odůvodňováním

pokračování

PÚNE trvale odstraněny. To tvrdí kárně obviněná a kárný žalobce to nijak nezpochybňuje.

[59] Při úvaze o druhu a výši kárného opatření vycházel kárný senát především z toho, že kárně obviněná nebyla v posledních pěti letech kárným senátem doposud potrestána. S ohledem na veškerý kontext případu proto kárný senát jako dostačující sankci považoval písemné napomenutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Praze dne 12. prosince 2016

JUDr. Zdeněk Kühn
předseda kárného senátu